

folkningen til gode; som i det væsentlige kom til at udrede Statterne. Nu er i Forvejen denne Forbring, der blev stillet til mig, opfyldt. Der er ydet disse omtrent 10 Mill. Kr. til sociale Formaal, til Gavn for de brede Lag i Befolkningen og til Vættelse af Konsumafgifterne ogsaa for disse. Bederlag derfor forlanges ikke en Gang til Statskassen; nej, det er til Kommunerne, man nu vil henlægge det. Og saa siger man: Det er aldeles urimeligt at henlægge det til Kommunerne, thi hvad sker, hvis man gør det? Saa komme ogsaa de velhavende til at faa en Andel med deri. Det er den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gældende. Men saa vender jeg tilbage til det ærede Medlems eget Forslag. Den Gang han foreslog $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. anvendt af Statskassen til Overtagelse af omtrent Halvdelen af Amtsrepartitionsfondenes Byrder, hvem var det saa, der fik disse Penge? Var det ikke lige saa godt det store Hartkorn som det ikke? Derfor det var tilstedeligt, hvorfor vilde det saa nu være aldeles umuligt at henføre en forøget Skatteindtægt til Kommunerne? Om man henviser ligesom af alle Skattebyrdesomme — det vil sige Statskassens — til Kommunerne eller man staber en ny Skatteindtægt og lægger den til Kommunerne, det kan jeg i den Henseende ikke se nogen Forskel paa. Men hvad Kommunerne angaa, vil jeg dog straks gøre opmærksom paa, at man har jo paa Forhaand, for at fyldestgøre en Del af de Krav, som den humane Lovgivning har medført, altsaa Alverdensforførgelse, særlig lagt en betydelig forøget Byrde paa Kommunerne; hvorfor er det saa aldeles utilstedeligt nu at holde dem stadesløse derfor? Det ser jeg i Virkeligheden ikke. Og det er ikke den eneste Byrde, Kommunerne have faaet.

Men jeg gentager, hvad jeg allerede flere Gange har udtalt: Det, som for mig er Hovedsagen ved dette Lovforslag, er, at man endelig en Gang kommer til en anstændig Brændevinsafgift her i Landet, at vi ikke skulle udmærke os ved fremdeles ganske særlikt at favorisere dette Forbrug af Alkohol her. Det er for mig Hovedsagen. Det er noget, som jo vistnok ellers er bekendt nok, i hvilken Grad vor Brændevinsafgift er lavere end den øvrige civiliserede Verdens; men selve Tallene, der udtrykke dette, ere maaske ikke saa godt bekendte, og det saa meget mere, som jo de fremmede Lande jævnlig forandre deres Bestemmelser, men vel at mærke altid i Retning af Forhøjelse og sandsynligvis efter den Erfaring, de allerede have gjort om, at

de tidligere Forhøjelser have virket godt i Retning af at formindske Forbruget.

Naar man ser bort fra Rusland, der nominelt præsenterer sig som det Land, hvor Brændevinsafgiften er dyrest, nemlig 2,28 Kr. pr. Pot ven Spiritus, altsaa mere end det dobbelte af det, der foreslaas her som Maksimum, kommer dernæst England med 2,07 Kr. Hele Regningen er opgjort efter Potter ven Spiritus, og jeg bemærker det udtrykkelig for det Tilfælde, at nogen vil gøre sig den Ulejlighed at efterse Tallene og da regner, som man er vant til at regne, en Pot = en Liter; thi da ville de sige, at Tallene passe ikke, men det kommer af, at jeg har været samvittighedsfuld nok til at regne denne omtrent 3 pCt. Forskel mellem Pot og Liter med, ellers vilde Tallene blive endnu højere. Dernæst kommer Holland med 1,88, saa Norge med 1,20, Italien med 1,25, Frankrig med 1,08. Af de 10 Lande, for hvilke der foreligger Oplysninger, ere altsaa de 6 over Maksimum af det, der her foreslaas. For de andre 4 Lande, Sverige, Finland, Tyskland og Østerrig, ligger Skatten mellem de 70 og de 100, som ere foreslaaede her i Lovforslaget, og naar man tager Hensyn til Moderationen for de første 50,000 Potter, vil Sverige komme til at staa lige med Danmark. Sverige staaer nu med 97 D. pr. Pot, det vil sige 100 pr. Liter, men det svarer kun til 97 pr. Pot. Det er altsaa det, der for mig er Hovedsagen, at vi endelig en Gang maa komme til en nogenlunde anstændig Bestatning af Brændevin. Jeg bruger Ordet „anstændig“, idet jeg sammenligner Bestatningen med, hvad man i den øvrige civiliserede Verden anser for rigtigt og nødvendigt. Det er det, der for mig er Hovedsagen. Nr. 2 er, at vi komme bort fra det absurde Forhold mellem Bestatningen af Alkohol i Ol og Bestatningen af Alkohol i Brændevin, som gør, at man mer og mer maa og vil komme til at drive Oldrikkerne over til at blive Brændevinsdrikkere. Dette er for mig de to Hovedpunkter i Lovforslaget.

Dernæst kommer Spørgsmaalet om Anvendelsen af Skatten. Jeg har ikke hørt det ærede Medlem foreslaa nogen anden Anvendelse af Skatten, men naar et saadant Forslag fremkommer, er det jo altid noget, man kan diskutere og forhandle om. Det i al Almindelighed at angive, at Skatten skal anvendes til saadanne og saadanne Formaal, er ikke tilstrækkeligt, naar der ikke foreligger saadanne Formaal. Jeg ved i alt Fald ikke, at der i Øjeblikket foreligger andet end, hvad der indirekte foreligger gennem det ærede